ବମ୍ବେ ପରିବେଶଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ପୌର ନିଗମ, ପୁନେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 7, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅବମାନନା ଅଧିନିୟମ, 1971 :

ଅବମାନନା - ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଆଦେଶନାମାର ଉଲ୍ଲଂଘନ - କୋଠା ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ବିକାଶକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ - ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବନ୍ଦ କରିବା - ନିର୍ମାତା ସହ-ମନୋନୀତ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ଯାହା ବଳବତ୍ତର ରହିଛି - ତେଣୁ ଏଥିରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କେତେକ ପ୍ରାଥମିକ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ମତ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ :ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3450/1996 ।

ଡବ୍ଲୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 923/1992ରେ ସି. ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7125/95ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 26.12.95 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋପାଳ ସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ, ଏମ୍. ଡାକ୍ତର, ସୁଶ୍ରୀ ଶ୍ରୁତି ପାଣ୍ଡେ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦୁ ମାଲହୋତ୍ରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଇ. ପି. ବରୁଚା, ସୁଶ୍ରୀ ଫାରଗାନା ଏବଂ କେ. ଜେ. ଜନ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ନିର୍ମାଣକାରୀ/ବିକାଶକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହି ଆଧାରରେ ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 923/92 ଏବଂ 5710/91 ରେ 23.3.1992ର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 923/92 ଏବଂ 5710/91 ରେ ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଏହି ପରିସରରେ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ(f) ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ, ବିକାଶକାରୀ ଭୂଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା 57ରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ମାଲିକ, ଆର.ଏଫ. ମୁଲ୍ଲା ଟ୍ରଷ୍ଟ, ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୁଇଟି ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ମକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ଆବେଦନର ବିଷୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନୁହେଁ। ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଭିତ୍ତିରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଭୂଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା 57 ରେ କୋଠା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ବୈଧ ଡିକ୍ରି ପାରିତ ହୋଇଛି, ସେତେବେଳେ ନିର୍ମାତା ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଂଘନ ନୁହେଁ। ଏହାକୁ ବିଚାର କରି ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ଏହିପରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ :

> "ତଥାପି, ଆମେ ଏହା ମାନିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନାହୁଁ ଯେ କୌଣସି ଅବମାନନା ଅଛି କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆଦେଶ ଆବଶ୍ୟକ ।"

ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ ତାହା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ହେବ ।

ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ ସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଜମିର ମାଲିକ, ଅର୍ଥାତ୍ ମେସର୍ସ ଆର୍. ଏଫ୍. ମୁଲ୍ଲା ଟ୍ରଷ୍ଟ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ବିକାଶକାରୀଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ, ତଥାପି ନିର୍ମାଣ ଆଇନର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ପରିବେଶଗତ ଅବକ୍ଷୟ ଘଟାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ମାମଲା ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି । ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ପୁନେ ପାଇଁ ବିକାଶ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମର ପରିଶିଷ୍ଟ 'S' ରେ ଥିବା ନିୟମ ବ୍ୟତୀତ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ବିକାଶକାରୀଙ୍କୁ ବାରଣ କରି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ

ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ମାଲିକ ଏକ ଭୁଲ୍ ଉପସ୍ଥାପନା ଉପରେ ଏକ ଘୋଷଣା ମାଧ୍ୟମରେ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ଆଦେଶ ହାସଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଭୂଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା 57 ରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ରେକର୍ଡର ବିରୋଧାତ୍ମକ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି ଏବଂ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଆଦେଶ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି । ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ମକଦ୍ଦମାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏକ ପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି, ବିକାଶକାରୀ, ଯିଏ ମାଲିକଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସହ-ନାମିତ ପକ୍ଷ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା କାରଣ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ଏଡ଼ାଇବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଂଘନକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅବମାନନା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ।

ହୁଏତ, ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ ସୁବ୍ରମଣ୍ୟମଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ମତ ସମ୍ଭବ । କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିକାଶକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଂଘନ ନୁହେଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଏହା ଆମ ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଏକ ମାମଲା । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରତିକାର ଖୋଜିବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ରହିବେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ସହିତ ସୁସଙ୍ଗତ ରହିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବେ । ଆମେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଉ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରୁନାହୁଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବରୁଚା ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାର୍ଥନା (f) ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଆଦେଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ନଥିଲେ । ସେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା କେବଳ ପୁନେ ପାଇଁ ବିକାଶ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମର ପରିଶିଷ୍ଟ 'S' ରେ ଥିବା ନିୟମ

ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ 23.3.1992ରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଂଘନ ନୁହେଁ । ଏହି ମାମଲାରେ ଆମେ ସେହି ବିବାଦ ସହିତ ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁ । ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହିଁ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 23.3.1992 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଆଦେଶ ବଳବତ୍ତର ଅଛି ଏବଂ ବଳବତ୍ତର ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଥିରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ସଂରଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେକୌଣସି ସଂରଚନା କେବଳ ସେହି ଆଦେଶ ସହିତ ସୁସଙ୍ଗତ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନୁହେଁ ।

ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଯେ "ତେଣୁ, ଆମେ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ମତ ଦେଉଛୁ ଯେ ଭୂଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା 57 ରେ କୋଠା ସଂରଚନା ନିୟମ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଥିବା ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ", ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସହିତ ଆବେଦନଟିର ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି. ଏନ୍.　　　　　　　　　　　　　　ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।